

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobce: **M. D.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2020, č. j. 1019/2020-160-SPR/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2022, č. j. 13 A 44/2020 - 19,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) rozsudek specifikovaný v záhlaví, jímž Městský soud v Praze zamítl jeho žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 22. 10. 2014, č. j. MHMP 1509055/2014/Kou.

[2] Výrokem I. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2022, č. j. 3 As 139/2022 - 14, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně byl poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 2. 6. 2022. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek (tj. 2. 6. 2022), a marně uplynula dne 17. 6. 2022 [§ 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel však do dnešního dne soudní poplatek neuhradil.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, zdejší soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané větou druhou ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. června 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu